

[Boligministeren.]

men tillige i fremmed valuta, når de befinder sig i udlandet.

Udstedelse af dobbeltmøntede obligationer har været forbudt siden 1933, og for at imødegå, at kreditforeningerne som følge af svingende valutakurser skulle lide tab på de allerede udstedte obligationer, blev der ved loven af 1934 indført forbud mod udførsel af disse obligationer.

Lovens § 1 — hvori selve forbudet indeholdes — er nu stort set uden praktisk betydning. Den vil være i strid med fællesmarkedets kapitaldirektiver, og da bestemmelserne i lovens øvrige paragraffer tillige er uden betydning, foreslås loven ophævet i sin helhed.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale dette til det høje tings velvillige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Simonson):

Jeg skal herved tillade mig at genfremsætte forslag til folketingsbeslutning om fastsættelsen af offentlige standarder og normer for det offentliges serviceydelser, som bortset fra et enkelt punkt svarer til det forslag, vi fremsatte sidste år, men som regeringen endnu ikke har reageret på i form af de nødvendige ændringer i de administrative forskrifter m. v.

Til trods for at der ifølge finansministeriets redegørelse af 27. august 1971 allerede var udvalgsarbejde i gang på dette område, har jeg senere måttet konstatere, at dette arbejde gik i stå ved regeringsskiftet i oktober 1971. Først i marts 1972 nedsatte socialministeriet et udvalg vedr. børneinstitutioner og et udvalg vedr. plejehjem, som stærkt presset afgav betænkning i begyndelsen af august i år. Nu ca. 2 måneder senere er der imidlertid stadig ikke sket noget.

Dette er så meget mere forbavsende, som regeringen jo har erkendt, der er et vældigt behov for besparelser på de offentlige udgifter. Bare forholdsvis små procentvise bespa-

relser på det nævnte område vil løbe op i meget betydelige beløb. Og der er vel at mærke tale om besparelser, der ikke vil indebære en lavere social standard, men kun en mere hensigtsmæssig løsning af opgaverne. Og på længere sigt vil sådanne ændringer muliggøre, at vi kan imødekomme en større del af behovet for institutionspladser.

Jeg skal så indtrængende, det er mig muligt, henstille til folketinget at tage forslaget op til velvillig — og meget hurtig — behandling og vedtagelse.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om udskrivningsprocenten for kalenderåret 1973.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 15) findes i tidenden sp. 112, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 9).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ove Hansen: Når folketingsudvalget har kunnet afslutte udvalgsarbejdet så hurtigt, som tilfældet er, skyldes det, at vi i den ekstraordinære samling, vi havde her i folketinget i september måned, fik lovforslag fra finansministeren om fastsættelse af udskrivningsprocenten til 91, det samme, som den forrige regering fastsatte den til i 1971. Vi drøftede under udvalgsbehandlingen i september meget indgående problemet, herunder også vort lands økonomiske stilling og i det hele taget de sparebestræbelser, som regeringen er meget interesseret i at få gennemført. Derfor var der ikke grund til et omfattende udvalgsarbejde mere, og nu foreligger der så en betænkning fra udvalget.

Finansministeren foreslår en udskrivningsprocent for statsskatternes vedkom-